

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 9

din 12 ianuarie 2016

Prin Ordinul de serviciu nr. 31/12.08.2015 s-a dispus efectuarea unui control tematic având ca obiect verificarea respectării dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare a hotărârilor civile prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu de către instanțe (amenzi judiciare, obligații de plată a părților, în favoarea Statului, conform OUG nr. 51/2008, curatela specială).

Obiectivul controlului, desfășurat în perioada 15.10.2015 – 20.11.2015, a vizat verificarea respectării dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare a hotărârilor civile prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu de către instanțe. În acest sens s-a urmărit analizarea situațiilor statistice privind amenzile judiciare aplicate prin hotărâri civile potrivit dispozițiilor procedurale (art. 108 ind. 1 din vechiul cod de procedură civilă, respectiv art. 187-191, art. 217, art. 789, cu referire la art. 10-art. 12 din noul Cod de procedură civilă), cele aplicate potrivit art. 13 alin. 4 din Legea nr. 554/2004 sau în baza altor dispoziții legale, amenzile în cotă procentuală/pe zi de întârziere aplicate în temeiul dispozițiilor art. 580 ind. 3 din Vechiul Cod de procedură civilă, în baza art. 24 din Legea nr. 554/2004 sau în baza altor dispoziții legale, cazurile când s-a

dispus obligarea plăților la plata către stat a sumelor pentru care s-a beneficiat de ajutor public judiciar, în condițiile OUG nr. 51/2008, modificată, și cele în care s-a dispus obligarea părților la plata către stat a onorariului curatorului special desemnat conform art. 58 din noul Cod de procedură civilă; evaluarea situației pozițiilor deschise în perioada 01.01.2010-01.09.2015, a celor neînchise până în prezent, pentru identificarea motivelor pentru care acestea nu au fost închise. De asemenea, s-a avut în vedere analizarea procedurilor de lucru administrative instituite la nivelul instanțelor, pentru punerea în executare a creanțelor stabilite prin hotărârile a căror executare a făcut obiectul verificărilor - obligațiile grefierului de ședință (când și dacă acesta comunică grefierului delegat o copie a hotărârii de sancționare), atribuțiile grefierului delegat (dacă acesta realizează, și la ce moment, mențiunile cuvenite în registrul special, verifică dacă sancțiunea a rămas irevocabilă/definitivă, comunică organului financiar copia titlului/extras, realizează adresele de revenire și la ce interval, până la momentul confirmării primirii debitului, închide poziția din registrul special când se confirmă de organul de executare primirea debitului, etc.); atribuțiile judecătorului delegat în legătură cu punerea în executare a acestor hotărâri (dacă s-au delegat astfel de atribuții unui judecător din cadrul instanței); dacă aceste atribuții au fost stabilite expres prin fișa postului, respectiv prin ordin de serviciu, pentru a se identifica eventualele vulnerabilități și disfuncționalități - cauze și modalități de remediere, precum și bunele practici conturate în activitatea instanțelor de punere în executare a acestor hotărâri (în sensul de a asigura comunicarea către organele financiare a titlurilor executorii reprezentate de respectivele hotărâri).

Verificările au avut în vedere activitatea desfășurată de toate curțile de apel și instanțele arondate (cu excepția Curții Militare de Apel), în perioada 01.01.2010-01.09.2015.

Analizând rapoartul de control nr. 4630/IJ/2799/DIJ/2015, Secția pentru judecatori reține următoarele:

Din verificările efectuate la fiecare instanță judecătorească se reține că amenzile judiciare au, dintre situațiile ce au făcut obiectul controlului, incidența cea mai mare în practică, fiind și segmentul de punere în executare care este cel mai bine organizat la

nivelul celor mai multe instanțe. Verificările au constatat că se ține evidența acestor situații și se procedează la comunicarea hotărârilor prin care s-au aplicat amenzi judiciare către organele financiare, urmărind confirmarea preluării debitului de către organele competente.

Potrivit Raportului Inspecției judiciare, procedurile administrative sunt diferite, neexistând o manieră unitară de lucru la nivel general și nici în cadrul acelorași curți de apel sau chiar tribunale.

Astfel, sub aspectul procedurilor de lucru având ca punct de pornire circuitul dosarului după pronunțarea hotărârii de sancționare, emiterea comunicărilor, a adreselor de punere în executare, înscrierea mențiunilor în registrul special de evidență, urmărirea și stabilirea datei rămânării definitive a sancțiunii, emiterea eventualelor adrese de revenire și ca final modul de închidere a pozițiilor, din relațiile comunicate de către instanțe s-a constatat inexistența unui mod de lucru unitar sub aspectele cu relevanță în punerea în executare a amenzilor judiciare, și anume: partajarea atribuțiilor privind emiterea adreselor de debitare și comunicarea lor între grefierii de ședință și grefierii anume desemnați, momentul emiterii formelor de executare (imediat după pronunțare, încheierea fiind executorie, ori după rămânerea definitivă a hotărârii de sancționare), persoanele desemnate să efectueze adresele de revenire (grefierii de ședință sau grefierii delegați), termenul în care se emit adresele de revenire (care variază de la o lună de zile la 6 luni și chiar mai mare), momentul închiderii pozițiilor (confirmarea de către organul financiar a primirii adresei de debitare/achitarea amenzii), modul de închidere a poziției (de către grefierul delegat, judecătorul delegat, președintele de secție/președintele instanței).

Conform verificărilor, pentru punerea în executare a amenzilor judiciare sunt conturate câteva modalități de lucru ce se regăsesc la nivelul mai multor instanțe, în general fiind stabilite atribuțiile grefierilor de ședință, ale grefierilor delegați și, dacă au fost desemnați, ale judecătorilor delegați. Se ține evidența acestor amenzi în registre speciale (în multe situații împreună cu evidența celorlalte hotărâri civile prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu), care au o rubricăție ce permite urmărirea modului de efectuare a lucrărilor de punere în executare.

La nivelul instanțelor au fost realizate demersuri pentru comunicarea acestor categorii de titluri executorii, numărul pozițiilor neînchise fiind, raportat la totalul pozițiilor deschise, unul foarte mic.

Pentru situațiile în care există poziții neînchise, principalele cauze care au condus la această împrejurare sunt următoarele:

- situația în care instanța nu dispune de toate datele de identificare a persoanei sancționate pentru a emite formele de debitare.

Ca regulă, în această situație, instanțele au efectuat demersuri pentru obținerea unor date suplimentare, prin emiterea de adrese către Serviciul Public de Evidență a Persoanelor, către angajator, barourile de avocați, asigurarea accesului grefierului delegat/grefierului de ședință la site-ul Direcției pentru Evidență Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date (DEPABD), pentru verificări.

În cazul în care dosarele sunt înaintate în căile de atac, verificările suplimentare se realizează la restituirea acestuia de către instanța de control judiciar, după soluționarea căii de atac, situație care conduce la mărirea perioadei în care se emit formele de debitare și se confirmă primirea adresei de comunicare a debitului.

- în alte cazuri (incidente cu precădere în anul 2015, dar și pentru anii anteriori) nu au fost comunicate de organele financiare adresele de confirmare-primire debit. În această situație, de regulă, se efectuează adrese de revenire. Unele instanțe au luat legătura cu serviciul de executare silită din cadrul administrațiilor financiare pentru a solicita ca răspunsul de confirmare să fie înaintat către instanță în cel mai scurt termen.

- neefectuarea formelor de debitare de către persoanele cu atribuții în materie;

- formularea cererilor de reexaminare împotriva încheierilor prin care s-a aplicat amenda judiciară. În unele situații, cererile de reexaminare nu au fost soluționate în lipsa dosarelor de fond, înaintate în căile de atac, astfel că nu s-a putut proceda la emiterea formelor de debitare sau la închiderea pozițiilor pe o perioadă mai mare de timp;

- pentru pozițiile deschise în anul 2015 există un număr mai mare de situații în care nu s-a procedat la închiderea lor întrucât, fie s-au promovat cereri de reexaminare împotriva încheierilor de sancționare, impunându-se mai întâi soluționarea acestora, fie

s-au emis de dată recentă adresele de debitare, astfel că nu s-a impus emiterea adreselor de revenire.

Cu o incidență redusă în practică au fost identificate următoarele situații:

- adresa de punere în executare a fost înaintată către sediul fiscal la care este arondată persoana juridică, fără să se cunoască cifra de afaceri a respectivei persoane juridice. În acest caz, Administrația Financiară, Administrația financiară pentru contribuabilii mijlocii sau pentru marii contribuabilii returnează adresele ca nefiind înaintate corect și se procedează la revenirea către autoritatea indicată ca fiind competentă să execute debitul;

- situația în care s-a desființat o administrație financiară, iar noua administrație financiară către care s-au realizat adrese nu a confirmat primirea debitului;

- debitorii au domiciliul în străinătate, administrațiile financiare locale neconfirmând primirea debitului.

Coroborând cele reținute mai sus, Secția pentru judecători constată că principalele motive care au determinat neînchiderea pozițiilor au o justificare obiectivă.

În ceea ce privește împrejurările de natură subiectivă care au concurat, în parte, la nefinalizarea lucrărilor de executare prin închiderea pozițiilor, acestea au fost constatate la nivelul mai multor instanțe chiar cu ocazia întocmirii adreselor de relații către Inspekția Judiciară, situații în care au fost luate măsuri chiar în timpul derulării controlului în scopul remedierii deficiențelor constatate, fie măsuri cu caracter punctual, pentru emiterea formelor de executare care se impuneau în raport de neregularitățile constatate, fie reglementarea unor moduri de lucru, stabilirea unor sarcini de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate sau a unor responsabilități pentru judecătorii delegați ori deschiderea unor evidențe.

În ceea ce privește neefectuarea adreselor de revenire, Secția pentru judecători reține că, potrivit verificărilor, principalul motiv de neînchidere a pozițiilor care poate aduce în discuție eventuala culpă a instanțelor, fie a fost urmarea exercitării defectuoase a atribuțiilor de serviciu (cu o incidență redusă în practică), fie a constituit un mod de lucru justificat de inexistența unui cadru legal sau regulamentar cu dispoziții exprese în privința obligației de revenire cu adrese și termenul în care acestea ar trebui efectuate.

Secția pentru judecători reține că situația amenzilor în cotă procentuală/pe zi de întârziere este una distinctă, incidența în practică fiind una redusă, iar cea a pozițiilor neînchise, una și mai mică.

Pentru această categorie de amenzi, alături de cauzele identificate cu ocazia analizei situației amenzilor judiciare (lipsa datelor de identificare a persoanei sancționate, necomunicarea de către organul financiar a confirmării primirii adresei de debitare) lipsa unei proceduri clare, stabilită la nivelul unor instanțe, care să prevadă atribuțiile persoanelor implicate în activitatea de comunicare cu organele financiare și o modalitate de evidență a acestor hotărâri, a determinat incidența situațiilor în care nu s-au emis formele de executare sau a situațiilor în care pozițiile deschise în perioada 2010 – 2015 nu au fost închise până în prezent.

O justificare a faptului că nu s-au realizat comunicări către organele financiare în situațiile în care s-au aplicat amenzi judiciare pe zi de întârziere/cotă procentuală a fost aceea că, în aceste cazuri, s-a apreciat (de unele instanțe) creanța ca nefiind certă (de regulă, creditorul obligației nu a formulat cerere prin care să solicite stabilirea cuantumului final al amenzii).

În acest sens s-a reținut că, pentru punerea în executare, titlul executoriu trebuie să cuprindă o creanță exigibilă, cert determinată sub aspectul cuantumului, ipoteză care nu este prezentă câtă vreme creditorul obligației nu sesizează instanța de executare în condițiile art. 25 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 și art. 580 ind. 3 din Codul de procedură civilă.

S-a arătat că hotărârile prin care s-a aplicat amendă în cotă procentuală nu au fost comunicate din oficiu la momentul în care au devenit irevocabile, fiind înregistrate și comunicate de îndată ce creditorul obligației a adus la cunoștința instanței că autoritatea publică nu și-a îndeplinit obligația.

În lipsa unor dispoziții regulamentare și legale exprese privind procedura de urmat în această situație, nu s-a elaborat o procedură internă care să permită instanței ca, din oficiu, să solicite relații privind stadiul îndeplinirii obligației și, în situația în care aceasta nu este îndeplinită, să stabilească prin hotărâre, suma integrală a amenzii.

Impedimentele astfel invocate, legate de punerea în executare a acestor hotărâri, nu mai sunt incidente pentru viitor, întrucât, pe de o parte, dispozițiile art. 580 ind. 3 au fost abrogate prin intrarea în vigoare a noului cod de procedură civilă, iar pe de alta, prin Legea nr. 138/2014, publicată în Monitorul Oficial nr. 753 din 16 octombrie 2014, art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004 au fost modificate. Se reglementează astfel, de o manieră detaliată procedura de urmat în situația în care o autoritate nu își îndeplinește obligațiile stabilite prin hotărâre judecătorească.

Având în vedere modificarea adusă prin Legea nr. 138/2014 conținutului art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004, de regulă, la nivelul instanțelor - tribunale și curți de apel - au fost luate măsuri de organizare a activității de punere în executare a respectivei amenzi, măsuri ce se circumscriu cadrului legal astfel reglementat.

În unele situații, măsurile luate au avut un caracter mai mult formal, nefiind înregistrate la nivelul respectivelor instanțe cauze în care s-au aplicat astfel de amenzi (nici ulterior datei de 16.10.2014, dar nici anterior). Au fost identificate și instanțe care nu au luat astfel de măsuri, având în vedere inexistența, în practică, a situațiilor de acest gen, care să determine adoptarea unei proceduri de lucru.

Secția pentru judecatori reține că incidența situațiilor în care s-a aplicat, după intrarea în vigoare a Legii nr. 138/2014 (16.10.2014) amenda prevăzută de art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, este una foarte redusă, astfel că nu se poate evalua, la modul complet și real, funcționarea măsurilor adoptate de instanțe pentru implementarea (din punct de vedere administrativ) a noilor dispoziții legale.

În ceea ce privește obligațiile de plată dispuse în favoarea statului, în materia ajutorului public judiciar, verificările efectuate pe baza datelor comunicate de conducerile instanțelor au relevat faptul că, în această materie, practica administrativă este foarte diversă. Astfel, la nivelul curților de apel și tribunalelor au fost adoptate, doar cu titlu de excepție, proceduri de lucru unitare, iar în multe situații nu au fost stabilite atribuții exprese pentru grefierii de ședință și grefierii delegați în legătură cu punerea în executare a hotărârilor prin care s-a dispus eşalonarea sau amânarea plății taxelor ori obligarea părților la plata către stat a sumelor pentru care s-a acordat ajutor public judiciar.

Totodată controlul a relevat de multe ori că modul de organizare a evidențelor nu asigură urmărirea activității de punere în executare a acestor hotărâri.

Lipsa de unitate în procedurile administrative utilizate chiar în cadrul aceleiași curți/tribunal a determinat modalități diverse de comunicare a datelor statistice. În acest context, datele statistice furnizate de instanțe sunt incomplete, în sensul că unele dintre acestea, care nu au organizat o formă de evidență a acestor situații, nu au putut comunica numărul hotărârilor în materie și modul de punere în executare. În alte cazuri, deși există o evidență a cererilor de ajutor public judiciar și a cererilor de reexaminare, situațiile comunicate vizează toate aceste cereri, nu doar cele vizate de prezentul raport.

Multe instanțe nu au comunicat date privind punerea în executare a creanțelor vizând ajutorul public judiciar, respectiv titlurile prin care părțile sunt obligate la restituirea către stat a ajutorului public judiciar, reieșind din lipsa acestor date atât faptul că nu a existat o evidență distinctă pentru aceste creanțe, cât și împrejurarea că nu s-au luat măsuri pentru comunicarea titlurilor executorii potrivit procedurii prevăzute de art. 127 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

De asemenea, a fost identificată situația în care instanțele nu au dispus prin hotărâre asupra ajutorului public judiciar, motiv pentru care nu s-au efectuat lucrări privind punerea în executare, iar la momentul efectuării de verificări în evidențele instanțelor pentru întocmirea materialului vizând controlul tematic, s-a procedat la pronunțarea din oficiu a unor încheieri de înlăturare a omisiunii vădite.

Modul de ținere a evidențelor în materie a determinat, în multe situații, neînchiderea pozițiilor în registrul special sau, acolo unde un astfel de registru nu este deschis, nedefinitivarea situației comunicărilor efectuate cu organele financiare, întrucât nu s-a urmărit confirmarea primirii adresei de comunicare a titlului executoriu.

Secția pentru judecători reține că, în ceea ce privește obligațiile de plată în favoarea Statului a onorariului provizoriu al curatorului special, desemnat în condițiile art. 58 noul Cod de procedură civilă, incidența în practică a acestor situații este una redusă.

Astfel, verificările relevă faptul că practica instanțelor este în sensul ca avansarea remunerației curatorului special numit conform art. 58 din noul Cod de procedură civilă

să se facă de către cealaltă parte, iar sumele astfel avansate se includ în cheltuielile de judecată și se pun în sarcina părții care a pierdut procesul, conform prevederilor art. 48 din OG 80/2013.

Situațiile în care, în procedura de desemnare a curatorului special, s-a dispus obligarea părților la plata către Stat a onorariului curatorului, sunt foarte reduse ca număr, majoritatea instanțelor comunicând faptul că nu au fost înregistrate cauze în care să se încuviințeze avansarea remunerației cuvenite curatorului special din bugetul statului și, deci, nu s-a ridicat problema punerii în executare a creanței fiscale.

Secția pentru judecatori reține că, în general, procedura stabilită la nivelul instanțelor este cea aplicabilă și în cazul obligațiilor de plată în favoarea statului, stabilită potrivit OUG nr.51/2008.

Astfel, unele dintre instanțe au deschis un registru special privind evidența cheltuielilor judiciare avansate de stat cu titlu de remunerație pentru curatorul special, iar altele au înscris cauzele în care s-a dispus o astfel de obligație de plată în registrul de evidență și punere în executare a hotărârilor civile prin care s-au recunoscut ori acordat creanțe în favoarea statului. Au fost identificate și instanțe care nu au o evidență a acestor cauze, completele de judecată efectuând adresele de debitare în dosar.

Acolo unde există o procedură de lucru, grefierul de ședință comunică hotărârea care constituie titlu executoriu organului fiscal competent, precum și compartimentului executări civile, iar grefierul de la acest compartiment înregistrează creanța în registrul de executări civile și verifică comunicarea de către organul fiscal a primirii titlului executoriu, revenirile la organul fiscal pentru confirmarea primirii debitului fiind făcute periodic.

Situațiile în care pozițiile din registrele de evidență nu au fost închise sunt reduse ca număr comparativ cu pozițiile înregistrate.

În raport de constatările efectuate, Inspekția Judiciară a formulat mai multe propuneri, respectiv:

1. Adoptarea de către conducerile curților de apel a unor măsuri menite să asigure, la instanțele din raza de competență, un sistem unitar de evidență și urmărire în vederea

respectării prevederilor referitoare la punerea în executare a hotărârilor judecătorești care constată creanțe a căror executare se face din oficiu.

2. Monitorizarea de către conducerile curților de apel a modului de implementare a dispozițiilor astfel adoptate și luarea măsurilor necesare și adecvate pentru înlăturarea disfuncționalităților vizând înregistrarea și punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu.

3. Analizarea oportunității completării Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești cu prevederi referitoare la constituirea evidențelor speciale și la procedura de efectuare a lucrărilor de comunicare vizând punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu, în sensul stabilirii unei rubricății adecvate și complete, care să asigure evidența și urmărirea modului de punere în executare a acestor categorii de titluri executorii și reglementării exprese a obligațiilor ce revin instanțelor în vederea punerii în executare a acestor titluri, inclusiv în cazul neconfirmării primirii adresei de comunicare a titlului, respectiv a termenelor în care ar trebui efectuate eventualele adrese de revenire ori stabilirea unei proceduri de comunicare a titlului executoriu care să nu mai impună din partea instanțelor demersuri ulterioare comunicării titlului executoriu.

Curtea de Apel București a formulat obiecțiuni la Raportul nr. 4630/IJ/2799/DIJ/2015 arătând, în esență, că elaborarea unor *proceduri operaționale* după modelul altor instanțe, constituie o abordare eronată, întrucât acestea s-ar suprapune peste procedurile speciale cuprinse în reglementările din domeniul justiției. S-a arătat că aceste *proceduri operaționale* sunt prevăzute de Ordinul nr. 400/2015 emis de Secretarul General al Guvernului pentru aprobarea Codului de control intern/managerial al entităților publice, cu aplicabilitate limitată în ceea ce privește activitatea instanțelor.

Răspunzând obiecțiunilor formulate de Curtea de Apel București, Inspekția Judiciară a precizat că prin Raportul de control nr. 4630/IJ/2799/DIJ/2015 s-a propus adoptarea de către conducerile curților de apel a unor măsuri menite să asigure, la instanțele din raza lor de competență, un sistem unitar de evidență și urmărire în vederea respectării prevederilor referitoare la punerea în executare a hotărârilor judecătorești care constată creanțe, a căror executare se face din oficiu. Nu s-a făcut referire nici în

propunerile formulate, nici în cuprinsul raportului, la *procedurile operaționale* prevăzute de Ordinul nr. 400/2015 emis de Secretarul General al Guvernului, nu s-a stabilit/impus un anumit mod de lucru pentru instanțe, nu s-a recomandat să se procedeze într-un fel sau altul, ci s-a apreciat că se impun anumite măsuri.

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii constată că obiecțiunile formulate de către Curtea de Apel București nu sunt întemeiate, urmând să își însușească conținutul răspunsului Inspecției Judiciare la respectivele obiecțiuni.

Pentru aceste considerente Secția pentru judecători apreciază ca fiind întemeiate propunerile Inspecției judiciare privind *adoptarea de către conducerile curților de apel a unor măsuri menite să asigure, la instanțele din rașa de competență, un sistem unitar de evidență și urmărire în vederea respectării prevederilor referitoare la punerea în executare a hotărârilor judecătorești care constată creanțe a căror executare se face din oficiu*, precum și pe cea privind *monitorizarea de către conducerile curților de apel a modului de implementare a dispozițiilor astfel adoptate și luarea măsurilor necesare și adecvate pentru înlăturarea disfuncționalităților vizând înregistrarea și punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu*.

În ceea ce privește propunerea Inspecției Judiciare *privind completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești cu prevederi referitoare la constituirea evidențelor speciale și la procedura de efectuare a lucrărilor de comunicare vizând punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu*, Secția pentru judecători reține, pe de o parte, că la data de 01.01.2016 a intrat în vigoare noul Regulament de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 1375/17.12.2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, așa încât o nouă completare la acest moment apare ca nefiind oportună, iar, pe de altă parte, o eventuală stabilire a unei rubricații adecvate și complete, care să asigure evidența și urmărirea modului de punere în executare a acestor categorii de titluri executorii, se poate realiza printr-o hotărâre a Secției de judecători, conform art. 84 din noul Regulament de ordine interioară al instanțelor judecătorești. De altfel, Secția reține că prin Hotărârea nr. 1151/17.12.2015, a aprobat rubricile registrelor care se țin pentru evidența activității instanțelor, prevăzute de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015.

De asemenea, Secția pentru judecători va dispune înființarea unui grup de lucru, care să analizeze oportunitatea elaborării unui Ghid de bune practici referitoare la constituirea evidențelor speciale și la procedura de efectuare a lucrărilor de comunicare vizând punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu, având în vedere și Hotărârea nr. 1151/17.12.2015 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 41 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr 4630/IJ/2799/DIJ/2015 privind verificarea respectării dispozițiilor legale referitoare la punerea în executare a hotărârilor civile prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu de către instanțe (amenzi judiciare, obligații de plată a părților, în favoarea statului, conform OUG nr. 51/2008, curatela specială).

Art.2 – Aprobă următoarele măsuri cuprinse în Raport:

- Adoptarea de către conducerile curților de apel a unor măsuri menite să asigure, la instanțele din raza de competență, un sistem unitar de evidență și urmărire în vederea respectării prevederilor referitoare la punerea în executare a hotărârilor judecătorești care constată creanțe a căror executare se face din oficiu;

- Monitorizarea de către conducerile curților de apel a modului de implementare a dispozițiilor astfel adoptate și luarea măsurilor necesare și adecvate pentru înlăturarea disfuncționalităților vizând înregistrarea și punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu.

Art.3 - Înființarea unui grup de lucru, sub coordonarea doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, care să analizeze oportunitatea elaborării unui Ghid de bune practici referitoare la constituirea evidențelor speciale și la procedura de efectuare a lucrărilor de comunicare vizând punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au stabilit creanțe a căror executare se face din oficiu, având în vedere și Hotărârea nr. 1151/17.12.2015 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.4 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 12 ianuarie 2016

Președinte,

Judecător Mircea ARON

